

Önvallomások és beszélgetések...

Önvallomások és beszélgetések a Papír- és Nyomdatechnika, valamint a PAPIRIPAR c. lapról és az iparágról az alapítókkal, szerkesztőkel és szerzőkkel.

Beszélgetőpartnerek: *Lindner György és Kalmár Péter*

Lindner György

Kalmár Péter

* * *

Emlékképek a Papíripar első huszonöt évéről

1956 októbere után a Papír- és Nyomdaipari Műszaki Egyesület választmányi ülése úgy döntött, hogy az addig A4-es alakban megjelenő Papír- és Nyomdatechnikát szétválasztja egy papír- és egy nyomdaipari, új köntösben és alakban kéthavonta megjelenő szaklapra. Így született meg a Papíripar és a Magyar Grafika. Az elgondolás az volt, hogy a nyomda- és a papíripari szakosztály tagjai az érdeklődési körüknek megfelelő lapot kapják, mégpedig a tagsági díj fejében.

Nyomdász barátaink – elsősorban *Lengyel Lajos, Haiman György, Szántó Tibor* és sokan mások – megígérték, hogy a lap technikai kivitelezésében, a tipográfiától kezdve a címlap megválasztásán keresztül a nyomdai munkáig továbbra is segítségünkre lesznek. Ez így is lett. A Papíripar szerkesztőbizottságának csupán a lap tartalmi részére volt gondja. A szűk anyagi hátteret az egyesület biztosította, ami – ha emlékezetem nem csal – csupán a cikkírók honoráriumára terjedt ki. A szerkesztőbizottság tagjai ellenszolgáltatás nélkül,

akkor úgy mondtuk, társadalmi munkában dolgoztak.

Vámos György főszerkesztőként fáradhatatlan lelkesedéssel azon munkálkodott, hogy a rendelkezésére álló 40 oldalt a lehető legszínvonalasabb anyaggal töltsse ki.

Magam kezdettől fogva szürke eminenciásként dolgoztam a lapnak. Irodalmi tanulmányaimra emlékezve kitüntetésnek tekintettem, hogy ilyen nemes vállalkozásban részt vehetem. Drága szüleim előrelátó gondoskodása már 14 éves koromban arra ösztönzött, hogy a zongora- és nyelvtanulás mellett gyors- és gépírni is megtanuljak. Mivel a kitűnő érettségi után 1944-ben származásom miatt egyetemre nem mehettem, s szüleimet, úgyszólván minden hozzátartozómat és támaszomat a háborúban elvesztettem, az elhelyezkedéshez és a munkához jól jött a gépírni tudás. Nem okozott gondot, a szerkesztőbizottsági munkában sem, ha egy-egy cikket többször is át kellett írni.

Vámos György főszerkesztő egyben a Papíripari Kutatóintézet igazgatója is volt, s így a